

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron za pol leta 4 krone, za četrlet 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Kdo je poklican v probujo našega naroda?

Več kakor 50 let se že nepretrgano pehamo in trudimo z probujo našega naroda in vendar se še najdejo v slovenskem delu Štajerja obširni okrajji, kjer še ni ljudstvo za važnejša politična vprašanja ne samo nepristopno, ampak do cela mrtvo in skrajno brezbržno. Narodna ledina je tuintam do cela neizorana, ljudstvo živi tja v en dan brez občega interesa za svoj duševni jaz, ne maraje, kdo in kako mu reže kruh, — pod pezo tujega jarma v znoju in solzah, misleč, da je to njegova usoda. Našo politično zapoznelost so pa izborni izrabili protivniki, zasejali seme nemškutarije, ga skrbno negovali, da je dobivalo čim dalje trdnjša tla.

Ne, to ni naključje, ali celo prirojena slabost, da ljudje tako radi nemškutarijo in prezirajo svojo narodnost! Brezbržnost, nemškutarija, ali narodna navdušenost, to je vse sad narodne vzgoje. Narod politično vzgajati so si kot sveto nalogo nadeli razni vrli rodoljubi, bralna in politična društva, ki pa so prvi preosamljeni, druga pa preudobna v svoji nalogi. Tuintam v par letih eno zborovanje, veselica, spojena z igrami, petjem, morebiti celo z govori, zanetijo pač iskrico narodne zavesti, a ker potem nihče ne skrbi, da bi iskra vzplamtela v mogočni zublji, pojema in polagoma zopet ugasne.

Ako bomo to eminentno važno zadačo prepuščali le društvom in redkim posameznikom, tedaj bomo še dolgo čakali, da bo ideja narodnosti proniknila srce vsega naroda. Ne domnevajte si, da je politika neizpodbitna last društev, po-

slancev in še morebiti par drugih uglednih oseb, — nikakor! Vsakdo, ki hoče biti zaveden narodnjak, mora biti obenem tudi politik. Zato ne čakajte, kakor judje Mesije, ampak vsakdo na krov in skušaj po svoje v svojem področju buditi narod! Ne zamujajte nobene prilike!

Učitelji, v šolah vcepljajte mladini ljubezen do očevine, vodeč jih po naši zemlji in opozarjajoč na njene naravne krasote in čvrste prebivalce. Učite jih ljubiti svoj rod, čigar pradedi so se junaški borili proti Nemcem, Turkom in Madžarom. Ne zakrivajte ji bedno življenje narodovo pod grajskim bičem, slikajte ji z živo besedo kmečke upore in turške nadloge, ne pozabite velmož, ki so izšli iz njega. Z ljubeznijo in ponosom do svojega, četudi majhnega naroda, mora biti mladini prepojeno srce.

Gospodje trgovci, ki imate mnogo stika z ljudstvom, seznanjajte ga z političnimi novicami in agitirajte ob priliki volitev, kakor to delajo nemškutarji. Pa tudi drugi naj ob priliki napeljejo pogovor na politiko. Ljudstvo mora znati, zakaj se gre, kako mu kratijo poštavno zajamčene pravice, kako je gmotno oškodovano, (ravno ta točka pri današnjem mizernem stanju kmetijstva največ zaleže), kako ga protivniki izsesavajo in njegove krvave groše proti njemu izrabljajo. V vsakem oziru mora ljudstvo poznati svoje protivnike! Ako mu nemškutarji vrivajo časnike, dokažite mu na drastičen način njih lažljivost in zahrbtno sleparstvo. Obrazložiti mu je treba, — (odkod pa bi ljudstvo naj samo znalo?) — pomen in delovanje občinskega odbora, okrajnega zastopa, deželnega in državnega zbora; uvideti mora korist in škodo, ki od tistih prihaja, da se začne slednjič samo zanje zanimati in se ne bo pustilo slepar-

skim agitatorjem za obetani gulaž in pivo na lim speljati. Ljudstvu za lastne koristi odpreti oči, je pač vsakomur, ki sam količkaj zasleduje politiko, prav lahko možno.

V vsakem kraju bode gotovo vsaj en rodoljub, ki razumeva to vražjo besedo: politika, vsaj kolikor toliko. Če mu bije v prsih srce za svoj narod, če mu je ležeče na tem, da ga reši nemškutarskih pijavk, lahko izpolnuje to sveto in častno nalogo in si pridobiva somišljenikov, naj si bo že akademiški naobraženec, trgovec, obrtnik ali priprost ratar. Čim nižjega sloja je, tem večje so zasluge, ki si jih pridobi za probujo naroda.

Naš narod je majhen, zato je vsakdo poklican, naj si stanuje v palači ali pod slamnatim krovom, da posveti svoje moči v njegov blagor. Ni še storil dosti, kdor si pripenja naroden trak, kliče „Živio in Na zdar“ ter morebiti tudi žrtvuje svoj obolus za „Dijaško kuhinjo“ ali „Ciril-Metodovo družbo“, — večje bodo tvoje zasluge, ako si le enega izmed ljudstva pridobil, mu vcepil narodni ponos in prepričanje.

Hrast ne pade na en mah, tudi indiferentnega človeka ne bodeš kar čez noč preustvaril v navdušenega narodnjaka. Resna stvar, ki naj ima trajno vrednost, zahteva vedno počasnega, premišljenega ravnanja. Ob tej priliki to, ob prihodnji drugo, polagoma se razvije zavest — v borbi se izlušči kremenit značaj.

Postati mora med nami geslo: **Kdor Slovenec, ta narodnjak!** Baš to zanašanje in prerivanje na druge je mnogo krivo, da so ostali mnogi kraji še tako nezavedni, da pa se je nasprotno širil pogubni nemškutarizem z okužujočo vehemenco med ljudstvom. Enkrat ukoreninjena slepota pa se ne prelevi tako z lahkočo kot suknja

LISTEK.

Povest o Gregi in Francu.

Spisal Rob. Košar.

„Kaj pravite, repi neumni, da ni bilo egiptovske teme? Jaz pa vem, da je bila, jaz Knofov Grega, ki je več sveta videl kakor naš kokot gori na zvoniku. — Le glejte sem, še pokažem jo lahko.“ S temi besedami je izvlekel iz ogromnega žepa steklenico iz črnega stekla, odprl zamašek in vsak navzočih si je ogledal — egiptovsko temo.

„Ee, ej, kako je črna“, začudi se Boštjanov Pepek, ki je ob nedeljah zobe pipal.

„Seveda, seveda“, se odreže Grega, „je tudi tam zajeta, kjer je bila najbolj gosta. Draga pa je tudi bila. Pet grošem sem dal za njo — židovu.“

„Misliš, da je res prava“, oglesi se Kovačev Nace.

„Veš, da je; kaj ne bi bila? Dedec onega žida jo je sam zajel.“

Vsi ga začudeno pogledajo.

Grega je postal rdeč, prestopical z ene noge na drugo, vzel steklenico povsem mirno in jo zopet spravil. „Repi neumni“, je zamrmral.

„Ali veste, kako dolgo je živel Adam“, je začel počasi in s povdarkom. „935 let je živel,

to sem čital v bukvah, tam, kjer je zapisano. Strela z jasnega neba! Zdaj pa računite!“

Vsi so molčali. — Grega si je zapel sukno in odšel.

„Pameten je, pameten; škoda ga je“, je rekel čez nekaj časa Strbalov Miha.

„Ženske so krive.“

„Še Boga bi zmotile.“

„Njegova pa je tudi bila — zbrisalo se mi je že, skoro bo štirideset let — da turški sultan nima lepše“, pojasni oče Kocjan.

„Katera pa je bila“, vpraša radovedno krčmarica.

„Tega ne pomni nikdo več, samo midva s starim Boštjanom, tvojim očetom, sva jo še poznala.“

„Sta se vzela?“

„E, kaj še. Umrla mu je. On pa je šel po svetu. Kje in kod je hodil, tega nihče ne ve. Lani se je vrnil.“

Grega pa je stopical počasnih korakov navkreber proti Boličevi koči, ki je stala za majhnim gozdičem gori na hribu. Ravno je vzhajala luna, in blede žarki so prodirali nastajajočo meglo, ki je ležala nad širnim poljem. Na levi in desni so moleli temni vrhovi stoletnih gozdov izza meglenega morja, kakor bi stali nasproti mogočni armadi.

Grega je dospel na hrib.

Vse je mirno in svečano. Iz doline prihajajo posamezni glasovi vaških fantov, ki pevaje in vriskaje bude speče ljubice.

Črez zgubano, trdo lice starega berača se razlije čudna miloba. Ginevale so globoke vraske po razoranem licu, oči so postale motne in vlažne in prsi so se burno dvigale.

Ko je prišel blizu Boličeve kočice, kjer je imel nad hlevom svoje prenočišče, je obstal.

„Kaj vruga, se že zopet lasata, gotovo je pijan — celo tepe jo.“

Naglih korakov je izginil v veži. Na tleh je ležala Boličevka in klicala na pomoč. Na prsih ji je klečal mož, po telesu pa se je neumiljeno sprehajala debela gorjača: „Čakaj, ti baba! jaz ti namažem, da boš vedela, kdo je tvoj pijani krokar, čakaj!“

Grega je priskočil, prijel za palico in odrinil Boliča.

„Ali te ni sram, Bolič, da pretepavaš svojo ženo?“

Izginila je liki veter in mož za njo.

Kričanje je prebudilo petletnega fanta, ki je ležal na klopi za pečjo. Pol bedec je zagledal na tleh ležečo mater in bijočega očeta. Milo je zajokal.

„Francek, le spi, spi!“ tolažil je Grega božaje ga po licu. „Celo za tebe je spanec boljši od bedenja.“

Franček se je obrnil k peči, zazehnil na široko, de bi mu lahko videl v prazni želodček zaplakal parkrat in zadremal.

pri krojaču. Zato nam je sedaj posel dokaj otežkočen.

Sladka zavest, da delujemo za svoj narod, nam bodi najkrasnejše plačilo. Zatorej nesebično, iz rodoljubja posvetimo svoje moči narodu, ki nas potrebuje. A moč poedinca se skrha, le skupni nastop brez izjeme nam zagotovi očitiden uspeh.

Na delo!

Trgovske, gospodarske misli.

Da je ekonomsko blagostanje in gospodarska samostalnost edino zmožna podati slovenskemu narodu moč in neodvisnost, to so uvideli mnogi naši rodoljubi in začeli ustanavljati denarne zavode, hranilnice in posojilnice ter gospodarske zadruge. Ali to je šele samo začetek. Njihov trud je moral roditi oni vspeh, katerega so pričakovali, ali bilo bi slabo, vrlo slabo, ako bi se s tem že zadovoljili, ako bi se moralo s tem vse končati.

Ustanovitev narodnih bank je samo prvi korak do cilja, do ekonomskega vstajanja, do popolne narodne samostojnosti. A daleka, daleka je še naša pot do tega cilja, in resno bi morali dvomiti o uspehu, da ne vidimo tu ali tam, po slovenskih krajih dobre volje, čilega stremjenja za narodov blagor. Ustanavljajo se večja industrijska podjetja, dasi ne v toliki meri, kakor bi bilo nujno potrebno, da ne zaostanemo v gospodarskem razvoju. V pre mnogih trgovskih in industrijskih panogah smo še navezani na tujce, slovenski denar gre iz naših dežel, a domačih pridelkov se ne izvaja toliko, da bi v nadomestilo dobili nazaj ono premoženje, ki smo ga poslali v tujino.

Slovenske dežele imajo dosti obilnih vrelcev, odkoder črpamo, ali boljše, črpajo tujci, Nemci ali Italijani, dohodke. Naš narod je varčen in delaven, in da govorim splošno, mi imamo pri roki gotovo vse pogoje, ki bi pomagali, da se narod dvigne iz onega slabega denarnega in gospodarskega stanja, v katerem se sedaj tupatam nahaja.

Skrbimo za trgovsko vzgojo svojega naraščaja, to bo v veliko naša osamosvojitve od tujega življa, v tem leži naša bodočnost! To bodi ena najvažnejših točk našega gospodarskega programa. Dobrih, strokovno izobraženih trgovcev v spodnještajerska mesta in trge, in nemčurska gnezda bodo padala. Slovenski živelj mora izpodrinuti tujega, ker na slovenski zemlji imajo naši ljudje prvi pravico do obstoja.

Čehi so to že zdavnaj izprevideli, a ne le to, oni so uresničili svoj gospodarski program. Danes vabimo Čeha, naj se oni naselijo pri nas, ker sami nimamo dovolj lastnih moči, strokovno izobraženih trgovcev in industrijalcev. Slovenci nimamo trgovskih šol, in zato ne more naša mla-

dina doseči dovolj trgovske izobrazbe. Pri nas se posvečujejo mladi ljudje bolj drugim študijam, dasi se obeta dandanes baš trgovcem najlepša bodočnost. Nasproti pa je na Češkem preveč mladih trgovskih sil, ki ne morejo najti več doma mesta. Čehi pozivljejo svoje trgovce, naj gredo na jug in zasedejo ona trgovska mesta, ki so dozdaj prazna, ali pa jih grejejo Nemci.

Slovenska trgovska šola v Ljubljani je za nas velikanske važnosti, in nujno je, da se ustanovi čimprej. Dotlej pa moramo biti zadovoljni, ako pridejo med nas bratje od severa. Mi pa se poprimimo v gospodarstvu slovanske vzajemnosti, da se emancipiramo od tujih tovarn, trgovcev in posredovalcev, ki so v službi nemškega kapitala, ker ta nam koplje narodni grob.

Mi bi gotovo vsaki pot v srcu zaplakali, kadar vidimo, da vlak odnaša na stotine našega mladega, zdravega naraščaja v tuji svet, da si tam služi denar, da se tam boljše prehrani, ne vedoč, da bo tam v tujini sam samcat preklinjal oni čas, ko je pomislil, da zapusti rodno hišo, domače ognjišče. Mi bi jih hoteli ustaviti, ali se čutimo preslabe. Trebalo bi jim nekaj obetati, ali kaj?

Mislimo na to! Združimo se še ožje, organizujmo se na gospodarskem polju. Vedeti moramo, da tiči tukaj ključ do narodne samostojnosti. Našo mladino trgovski izobrazimo! Vsa dosedanja narodna izobrazba je enostranska. Ko dovrši učenec ljudsko šolo, ne vedo starši drugam ž njim kakor v latinske razrede. Ker nimamo dosti kapitala, imamo mnogo polizobraženih ljudi, a malo akademično izobražene inteligence, še manj strokovnjakov v gospodarskih panogah. Slovenska industrija, trgovina je zaostala.

Poglejmo nemško trgovino! Glavni vzroki, ki so dovedli nemško trgovino in promet do divnega razvoja, so: Volja, edinost, znanstveni in podjetni duh, odločno posredovanje države in brzo naraščanje prebivalstva, ako se na kapital ne oziramo. Če se z dobrimi razlogi more trditi, da je socijalno vprašanje najprej vprašanje vzgoje, isto se more trditi še z večjo gotovostjo o vprašanju trgovine in obrta. Nedavno je angleški državnik, lord Rosebery, dokazoval svojim rojakom, da moderna vzgoja mora postati trgovska. In vprav nikjer ni trgovska vzgoja tako razvita kakor na Nemškem, kjer je mladina vzgojena za delo in dobro pojmi svoj namen in je prepričana, da z delom, pa naj bo še tako skromno, zida moč in silo svoje domovine.

Zategadelj vidimo, da so Nemci že doma vzgojeni v trgovskem duhu in prihajajo k nam kot izvežbani trgovci. Iz svojih, nalašč za to namenjenih listov, pa izvedo za vsa ona mesta, kjer se jim obeta dobra kupčija, pa zato ni

čudno, da povsod jemljejo v svoje roke trgovino, ne samo kot agenti tujih nemških tvrdk in tvornic, temveč tudi ono našega domačega obrta in industrije, ter se trudijo zavzeti vsa ona mesta, kjer se kaže dobiček.

Naša slabost je, da vse prepuščamo usodi; to pa nam je v škodo in pogubo. Vzdravimo se, pogledimo k drugim narodom! Skrbimo za trgovsko vzgojo naše mladine!

Celjske in štaj. novice.

— Družbinski večer — jour fix „Celjskega Sokola“. Gosta, neprodorna megla, dolgi večeri — zima nas je objela s svojo turobnostjo. Treba nam je razvedrila in prav ima „Celjski Sokol“, da nam hoče s svojimi družbinskimi večeri — jour fixi pregnati dolgčas ter nam razvedriti živce. V soboto ob pol 9. uri zvečer priredi naš „Sokol“ svoj prvi družbinski večer v gostilniških prostorih „Narodnega doma“. Poleg narodne godbe, ki bode svirala nove komade, nastopijo tudi naši vrli pevci. Tudi komični nastopi se uprizoré, ki bodo vzbujali gotovo mnogo smeha. Pričakujemo, da se naše narodno občinstvo tega večera, ki bo zanimiv in zabaven, polnoštevilno udeleži, in kličemo: Na veselo svidenje v soboto v „Narodnem domu“! Na zdar!

— Zasebna cerkv.-glasbena šola v Celju je priredila v torek, na dan rajske device, Cecilije, pevski večer v „Skalni kleti“, ki je uspel v vsakem oziru nad vse pričakovanje povoljno. Mladi pevci so pokazali mnogo spretnosti in izvežbanosti ter s tem najlepše dokazali, kako izborna je šola, ki jo obiskujejo. Morda še boljše je pel mešani zbor, ker se ta odlikuje po nekaterih jako zvonkih in čistih glasih. Vsa čast cenjenim damam, vrlo, gdč. Šotleva! G. Arzenšek je igral par točk na klavirju z veliko rutino. Po izpetem programu se je začel neoficijelni del, in popolnoma se strinjamo z g. dr. Karlovšek-om, ki je povdarjal pomen te šole. Da se je ustanovila, gre skoraj vsa zasluga g. J. Bervarju, ki je dvignil šolo na visoko stopinjo, tako da moremo danes slovenski Celjani biti ponosni na ta zavod, ker smo z njim dobili nov faktor, ki utegne postati važen v razvoju našega narodnega življenja. Petje je vodil temperamentno g. dr. Pegan. Ponosen sme biti na lep uspeh; hvalevreden je njegov trud. To je delo v malem, dostikrat nehvaležno, in vspeh je edino plačilo. Na prvi hip se komaj spozna sad nadrobnege dela, a s časoma se pokažejo svetli uspehi. — Pevski večer je bil obiskan jako dobro, znak, koliko simpatij uživa šola že sedaj, vrhu tega pa je „Skalna klet“ tudi jako priljubljen vinski hram, kar zasluži v polni meri. Mladim

Drugo jutro je vzhajalo solnce, lepo in mlado, kakor novorojeno. Z gorkimi poljubi je osrečevalo probujeno naravo.

Pred Boličevo kočjo je sedel Grega in krpal suknjo, ki se mu je včeraj nekoliko pohabila. Na hišnem pragu pa je čepel Francek in rezljal palico. Kar zagleda na prederju, ki je bil iz ilovice, velike rdeče madeže krvi.

„Ej, ej, rožice so zrastle — črez noč so zrastle“, si je zamrmral in jih hitel izrezavati.

Mati je stala na pragu — pobledi, oči se ji povečajo.

Grega vzdigne glavo, pogleda začudeno mater, potem Francka in reče z zamolkim, nekoliko se tresočim glasom: „Pridi k meni Francek, pripovedoval ti bodem o zmajih.“

Vesel je skočil deček po koncu, oklenil se Gregove noge, položil glavo na njegovo koleno in poslušal bajne pripovedke o strašnih pošastih, ki varujejo krasne device in ogromne zaklade svetlih demantov in suhega zlata, o ropotajočih mlinih za temnimi gozdovi, kjer straše o polnoči brezglave sence, o desetem bratu in še mnogo, mnogo. In njegovo srce se je odprlo. Če je sameval po gozdu, je iskala njegova duša zlatolasih kraljičin, v šumenju gozda je slišal njih glasove; cvetlice po zelenih tratih so bile zanj krasne device; če je v hudi uri pripogibala šuma svoje vrhove skoro do tal in se tresel hrib v bobnečem gromu, se je stisnil v kot, se plaho križal in prosil

Boga, naj umiri ono velikansko kačo, ki leži ovita okrog sveta in zdaj v svoji jezi bije z repom.

Bujna domišlija je govorila iz vsakega kamna. In če je polna luna, če se igra lahni nočni vetrič skrivnostno šumljaje z listjem in rožicami, če se dela za vsakim drevesom in vsako bilko dolga senca, tedaj mu je stopila duša v ta čarni, bajni polusvit.

Sirovo življenje, ki ga je videl doma in na vseh potih, je z leti začelo ljut boj z nežnimi čustvi njegove duše. V tem boju so ginevali zlati kraljiči, snežnobeke kraljice in dijamantni gradovi in obvladala je kruta sedanost.

Neko pomlad se je čutil izpremenjenega.

Na duši mu je ležalo nekaj težko skrivnostnega. Včasih je zatrepetal in polastil se ga je strah pred nečem nedoločnim in nejasnim, kar pa je ležalo v zraku, v krvi in duši. Soba mu je postala premajhna, primanjkovalo mu je sape. Luna mu je postala zopet draga, kakor nekdanj v otroški dobi. Žarki so mu zopet vzbujali nočne duhove, plazili so se iz vseh kotov in razpoklin, prihajali na bledih pramenih skozi okno in vstajali iz črnih senc. V sanjah je gledal čudovite deklice. Njih postava je bila vitka, z glave so jim viseli dolgi črni lasje, ustnice so bile rdeče, in oko, veliko in temno je gledalo tako milo in proseče, polno ljubezni in hrepenenja, da mu je vzkipevala duša. V sanjah se je videl v krogu plešočih deklic. Nakrat je planil za izvoljenko in jo ponesel daleč, daleč črez hribe in doline tja v

skalnatu gnezdu, kjer jo je poljuboval v mesečini. Ali čudno izvoljenka je bila vedno ista. Taka je bila, kakor ona deklica, katero je našel vsak dan po solnčnem zatonu pri skalnatem viru.

Neko noč so ga blagoslovili mesečni žarki z dekletom v naročju.

Ali deklica je bila samo svetel žar; čarobno je razsvetila temo njegove duše, za njo pa je prišla temna noč, temnejša in groznejša od vseh prejšnjih.

Zlata ni imel: zato ga je zapustila.

Ob robu gozda je sedel France na hrastovem deblu. Podprl si je glavo in gledal srepo pred se.

Na azurno nebo je priplavala luna. Izza temnih vrhov zapadnega gorovja so pogledovali temni oblaki v dolino. Po zraku so letale kresnice kakor izgubljenе duše. Lahen vetrič je valoval žitna polja, iz katerega je zvenelo tisoč bajnih melodij. Iz daljave so se slišali odmevi posameznih akordov, ali tako skrivnostno in pritačeno, kakor bi se bali disharmonije v vladajočem vsemiru.

Nakrat zašumi tik njega v grmovju in prikaže se stari Grega.

„Ej, ti človeče! držiš se ko kislá repa ali tisti — no, vrag, sem že pozabil, leta mi vse pokradejo — veš tisti, ki je moral piti strup.“

France bi najrajše planil na berača in ga vrgel daleč, daleč, da mu danes ne bi več prišel pred oči.

našim sotrudnikom na narodnem, družabnem polju čestitamo!

— **Zlata poroka.** Redka svečanost, zlata poroka se je v sredo, 23. t. m. slovesno obhajala v celjski farni cerkvi. Zlato-poročenca sta Franc Knez, rojen 27. novembra l. 1825 in Neža Forštner, roj. 14. januarja l. 1833.; poročena sta bila 6. junija l. 1853. Petdeset let že prenašata združena težki križ življenja, skupaj sta se radovala, skupaj trpela. Mi jima čestitamo in voščimo: „Še mnogo let, v zdravju, sreči, veselju!“

— **Porotno sodišče v Celju** je začelo svoje jesensko zasedanje v ponedeljek. Pred porotniki je stala 21letna Neža Štrukel, obtožena hudodelstva tatvine; ukradla je v Konjicah natakariči Avg. Zajc 750 kron. Bila je obsojena na 1 leto težke ječe.

— **Umor v Škofji vasi pred celjsko poroto.** V torek so porotniki sodili Miho Bincla iz Škofje vasi hudodelstva uboja. Letos, dne 8. sept. zvečer so pili Škofjevaščani v gostilni pri Samcu, med njimi zatoženec Miha Bincl in France Kožuh. Ta dva se začneta prepirati, Bincl gre iz krčme, in Kožuh za njim, rekoč: „Če me tudi ubijejo kakor mojega brata, naj me pa!“ Nato priloži Binclu klobuto, steče nazaj v gostilno, oni pa za njim ter ga z nekim ostrim orožjem prvič dregne v roko. Bincl skoči zopet ven, in Kožuh za njim ter ga začne klestiti. Bincl zbeži domov, protivnik za njim. Pred Binclovo hišo mu pride gospodar nasproti ter ga začne kregati. Tedaj pa prileti obtoženec in začne udrihati Kožuha z kolom po glavi in telesu. Zvrnil se je na tla in dne 17. sept. je umrl vsled poškodb, ker so začeli gniti in so se mu vneli možgani. Porotniki so zanikali prvo vprašanje o uboju in rekli, da je Bincl prekorlačil silobran. Zagovarjal je obtoženca dr. J. Hrašovec. Bincl je bil obsojen na 13 mesecev težke ječe.

— **Zanimiv slučaj pred celjsko poroto.** V sredo, dne 23. t. m. je obravnavalo porotno sodišče pod predsedstvom g. svetnika Gregorina proti Antonu Florijanc-u, ki je obdolžen, da je nekje na Hrvaškem slikal sobo in pri tem ukradel precej denarja. Obravnava se je morala preložiti, ker pričé niso mogle z vso gotovostjo izreči, da je obtoženec res tisti, ki je kradel. Druga obravnava utegne torej postati jako zanimiva. — V tem zasedanju so prišli v razpravo le trije slučaji, ter je porotno sodišče že bilo v sredo zaključeno.

— **Celjsko nemško gledališče** stane ogromne svote denarja, pa nič ne nese, ker igrajo letos kar pred praznimi klopmi. Saj je pa tudi nesmisel, našim Celjanom vprizarjati opere kakor „Troubadour“ ali „Faust“, ker jim je le za neslane burke, v kojih se jim kažejo „todlni“ iz Gornjega Štajerja, ali se zabavlja na „bindišarje“. Če bi ne bili nekateri Slovenci tako ljubez-

njivi, da obiskujejo in podpirajo nemško gledališče, bi morali butiko zapreti. Ogromni deficit pa seveda plačuje mesto z davki, seveda tudi slovenskimi, ker hoče pred svetom kazati, da imajo Celjani lastno nemško gledališče. Drugega s čimur bi imponirali. Celjani tako nimajo!

— **Stinkmularji** ustanavljajo v Zagrebu filijalko, kjer bi radi prodajali svoje smradljivo blago. Glejte, glejte, kako so iznajdljivi, kako podjetni! Na Sp. Štajerskem jim blago ne gre v denar, na Kranjskem so tudi že spoznali brašno celjskih nemčurjev, torej so izdali parolo: Na Hrvatsko! Ne boste, štinkmularji, pihali te kaše, Hrvatje pa ne vašega močnika! Dobro so si zapomnili, kaj je počela brežiška in celjska svojat poletu ob otvoritveni slavnosti „Narodnega doma“ v Brezicah. Šilo za ognjilo! Vaše moke ne bodo žrli niti slavonski prašiči!

— **Dober naroden** čevljar, krojač, klepar, kolar bi se lahko z dobrim uspehom naselil v trgu Šmarje pri Jelšah. Obrtniki, pozor!

— **Naročevanje časopisov pri poštnih uradih.** Ministrstvo za trgovino je odredilo, da se bo odslej lahko naročalo časopise pri poštnih uradih kjer so se doslej naročali le inozemski časopisi. Kdor bo hotel pri poštnem uradu naročiti časopis, bo moral naročnino takoj plačati. Pristojbina za naročbo bo znašala 10 vin.

— **Nabiranje delavcev za Ekvador.** Kakor je ministrstvo za notranje zadeve zvedelo, se bode menda v kratkem času poskusilo, nabirati delavce za zlate žile v republiki Ekvador. Ker ni nikakih zanesljivih poročil, kaka usoda da čaka te delavce in ker razun tega nima Avstrijsko-ogrška država nikakega zastopstva v republiki Ekvador, zdelo se je ministrstvu za notranje zadeve potrebno, prav živo svariti pred izseljevanjem v rečeni namen.

— **Izpitni učiteljske usposobljenosti.** Pred c. kr. izpraševalno komisijo za občne ljudske in meščanske šole v Gorici so napravile od 4. do 18. t. m. izpitni učiteljske usposobljenosti sledeče gospodične kandidatnje iz Štajerskega, in sicer za ljudske šole s slovenskim in nemškim učnim jezikom: Bezljaj J. Št. Vid, p. Planini. Gomilšek A., Pišce, Jebračin R., Sv. Marjeta nižje Ptuja, S. Jeraj Valerija, Maribor, Juvančič O., Selnica, Lazar M., Ormož-okolica, Lecker M., Slivnica (Št. Jurij ob juž. žel.), Posega M., Sv. Miklavž pri Ormožu, Rosenberger A., Loče, S. Trstenjak Emanuela, Maribor; za ljudske šole s slovenskim učnim jezikom: Cink A., Št. Andraž n. Polzelo, Martelanc A., Poličane, Šauli E., Št. Peter na Medvedovem selu, Vagaja E., Laporje.

— **Iz Šoštanjja.** Naši Nemčurji so slekli kožo gostilničarju Pečniku, ki je zadnja leta pošteno tulil v njihov rog. Svojemu narodu so ga

izneverili pek Gande, brata Woschnagga in drugi velemožje te baže. Potem so ga pohrustali. Mož je prinesel v Šoštanj 27.560 gld., s katerimi je začel restavracijo. A nemčurji so ga spravili na boben, postal je berač. Povrh so ga še opeharili za 30.000 kron. Šoštanjci, odprite oči!

— **V Planini pri Sevnici** dobe vodovod. Poljedelsko ministrstvo je dovolilo za to 4000 K podpore, ki jo izplača v dveh obrokih. Vodovod bo veljal okrog 23.697 kron, dolg bo 1500 metrov.

— **V Kapelah** pri Brezicah in v Sromljah imajo od 2. t. m. poštna nabiralnika, ki sta v zvezi z poštnim uradom v Brezicah.

— **Konjiško učiteljsko društvo** je zborovalo prvič v tem šolskem letu dne 10. novembra v prostorih konjiške slov. petrazrednice. Zborovanje je bilo sicer povoljno obiskano, dasi bi nekateri gosp. tovariše radi večkrat videli v naši sredi. Gosp. predsednik v toplih besedah pozdravi došle člane, osobito gospico Pavlič kot gosta in gospico Boženo Krejč kot novovstopivšega uda. Na poziv „Učiteljske hranilnice in posojilnice v Ljubljani“ se je sklenilo, pristopiti k isti z enim deležem 50 K. Poročili g. tajnika o letnem društvenem delovanju in gospice blagajničarke o društvenem premoženju sta se vzeli odobruje na znanje. Računski sklep je izkazoval povoljen prebitek. Na razgovor je tudi prišla ravno sedaj preporna točka o 7letni šolski obveznosti. Ker je sedaj navada, da dobivajo otroci 7. in 8. šolskega leta popolno olajšavo v poletnem času, se je učiteljsko izreklo za 7 letno nepretrgano (t. j. brez vsakih olajšav) obveznost, ki pa se naj začne po končanem 7. letu. Tudi mi smo mnenja, da si bodo na razumu normalnejše razviti otroci ravno isto, ali celo več pridobili, če posečajo šolo počeni od 7. leta le 7 polnih let, kakor pa doslej, ko so nam jih ravno v dobi najrazvitejšega intelekta po dve poletji zaporedno obdržavali doma. Sicer pa smo mnenja, da ti nazori niso osamljeni, ampak najdejo odmeva pri vsem učiteljsstvu. Tudi je društvo pri tem zborovanju sklenilo zaprositi svojega zastopnika v okr. šol. svetu, da nam tamkaj izposluje malce korenitejše obravnavanje šolskih zamud kakor je to začetek pokazal, sicer mi ne moremo jamčiti za dovoljen napredek. Lanskega leta nam kar na lepem nekoč niti vrnilo niso zamudnih izkazov in zamude so ostale zamude, namreč samo v uradni knjigi, menda za trajen spomin. Upajmo, da je bilo to le slučajno mimogrede. Društveni odbor se je soglasno izvolil stari, za predsednika zopet g. Mirko Kožuh, učitelj v Konjicah, na katerega se zaupljivo zanaša vse učiteljsko, da bo društvo vodil še v naprej z večjo roko v blagor napredka in prosvete. Za prihodnje zborovanje se je določil prvi četrtek meseca prosinca 1905 v Konjicah. Nadejamo se obilne udeležbe!

„No, no,“ je nadaljeval Grega mirno, „večkrat bi človek rad izpil tako čašico strupa, kaj ne, in zraven bi se smejal, kaj ne, ha, ha!“

France ga začudeno pogleda. Izginila mu je jeza, ker v duši je nosil slično čustvo.

„Posebno, če je človek zapuščen, takó zapuščen na svetu.“

France je prikimal.

„Če se izgubi premoženje, lahko se drugo ukrade, vsega pa ne moreš ukrasti.“

France se je stresel, sklonil glavo in vzdihnil. Prsi so se mu burno dvigale in v oči so stopile solze.

Berač je sedel tik njega in se zamišljeno igral s palico.

Nastal je molk. Zdaj in zdaj je pogledal Grega težko dihačnega Franceta in tudi sam vzdihnil.

Pod nebo so priplavali črni oblaki, po gozdu se je slišalo zamolklo in skrivnostno ječanje. Tudi narava je vzdihovala. Zrak je bil vroč, težek in dušljiv.

Grega se je obrnil s hrbtom proti Francetu.

„Ti, France, — vedno sem te rad imel — ali jo imaš rad?“ je vprašal boječe in pritajeno.

Njegov glas je bil mehak in topel in se je slišal kakor večerno zvonjenje daljnega zvona.

„Tudi jaz sem ljubil nekdanj.“

France se obrne proti njemu in pogleda nekam začudeno v zgubano in razorano lice starega berača.

„Zamolklo je odgovoril: „Da, rad jo imam.“

„Te je zapustila?“

„Zapustila“, je dihanil France in oči so se mu čudno zasvetile.

„Meni je umrla. Drugi grob bo moj, sem rekel. Vrbo sem imel krog vratu in glavo pod vodo, ali človek rad živi.“

Za gorovjem je donelo otlo.

„Šel sem z doma“, je nadaljeval Grega kakor v sanjah, „in se klatil po svetu. Bil sem mornar in rudar, lovec in pisar. Ali nje se nisem iznebil — nikjer in nikoli. Ljubil sem marsikako dekle, ali samo eno noč — drugo sem prejkopal. In trpel sem tako, da bi trenutek mojih bolečin uničil vse veselje med nebom in zemljo. Spoznal sem, da nisem človek kakor drugi. Drugi ljubijo po desetkrat, stokrat.“

„Jaz samo enkrat“, je vzkliknil France s čudno izpremenjenim glasom in si porinil klobuk globoko na čelo, na katerem so se prikazale znojne kapljice.

„Vem, — beli vrani sva.“

In grmelo je in zemlja se je zavila v črno haljo. Grega se zopet zamisli. Obraz, podoben skorji stoletnega hrasta, je bil teman kakor nebo nad njim; v očeh mu je žarelo.

„Štirideset let sem taval okrog. Zdaj pa kažem egiptovsko temo in žabje perje. Hodim na pokopališče in molim na njenem grobu. Prekopali so ga že. Na zemljo, ki je požrla njeno truplo sijeta solnce in mesec. To zemljo poljubujem, ker je iz njenega prahu.“

Obmolnil je.

„A če bi se vrnilo dvajseto leto, vzel bi tvoje vrvi. — Zdaj ni več vredno.“ — — —

Berač si je zakril obraz in skozi prste so pritekale solze.

„Z Bogom France“, je rekel nakrat in izginil v gozdu. Iz daljave se je slišal hripav, zamolkel glas:

„Pridi k meni, fantič moj
saj bo temna noč nočoj.“

France je ostal sam. Obrnil se je proti gozdu, kjer je izginil Grega in gledal žarečih oči v temno noč. Po gozdu je žvižgalo, ječalo in stokalo, kakor bi klicali duhovi.

France je iztegnil vrat in se nagnil naprej, kakor bi napeto kaj poslušal.

„Saj pridem, pridem, ne kličite tako glasno!“ je zavpil.

Vstal je naglo in izginil v gozdu. — — —

* * *

V zakajeni krčmi so sedeli fantje.

„Ho, jaz se radi ženske že ne obesim, je rekel z veselim glasom debelušni Pepek.“

„Ali France je bil drugačne krvi.“

„Na, in kaj ima? Zagrebli so ga brez molitve in solz!“

„Na njegovo zdravje!“

Zunaj so sijale zvezde na svež grob; zemlja je krila mlado, nesrečno srce.

— **Morilca Šegula in Muršec obsojena na smrt.** 21. in 22. t. m. se je vršila v Mariboru porotna obravnava zoper dva tolovaja, ki sta v noči 19. na 20. avgusta t. l. v Dornovi pri Ptujju zakrivila znani grozni zločin. Na železniški progi so zjutraj našli strahovito razmesarjeno truplo mlade kmetice Cecilije Šegula. V začetku se je mislilo, da je nesrečno ženo povozil in usmrtil vlak, toda komisija je takoj spoznala, da je bila žena najprej zaklana, potem šele položena na tir. Ker je bilo znano, da sta se umorjena žena in njen 28 letni mož Ožbald Šegula neprestano prepirala in tudi pretepala, padel je seveda sum takoj na moža, obenem pa tudi na 41 letnega, slaboglasnega krojača Alojzija Muršeca, ki je bil najboljši Šegulov prijatelj. Šegula je takoj priznal zločin ter pripovedoval podrobno, kako sta z Muršecem ženo umorila in zavlekla na železnico. Dne 19. avgusta je Šegula opoldne ležal doma v postelji, žena pa ga je spodila iz postelje in hiše, ker je bilo mnogo dela na polju. Šegula pa ni šel delat, temuč k svojemu prijatelju Muršcu tožit, da mu žena še spat ne pusti doma. Nato mu je Muršec kratko izjavil, da tu pač ni druge pomoči, kakor ženo takoj ubiti. V začetku se je Šegula predlogu upiral, končno pa sta se z Muršecem domenila, da skupno umorita ženo; Muršcu je za pomoč obljubil 300 K. Proti 9. uri zvečer sta se napotila proti Šegulovi hiši. Muršec je vzel vrv seboj, med potom pa je rekel, da je pas še boljši, ker se da hitreje zategniti. Na trkanje je žena Šeguli takoj odprla, a Muršec se je skrivil v kašto, dokler žena Šegule ne zaspi. Šegula se je ulegel v sobi na tla spat, njegova žena pa v posteljo, toda oblečena in obuta. Ko je žena zaspala, je šel Šegula po Muršca, ki ga je poučil, kako mora spečo zgrabiti, da ne bo mogla kričati, ne uiti. Nato se je Šegula previdno približal ženi, jo zgrabil za vrat ter ji zadrnil pripravljeni pas okolu vratu; nato jo je potegnil s postelje in oba sta jo vlekla skozi vežo v čumnato, kjer je Muršec že bil pripravil sekuro in škafo. Potegnili sta jo tako, da je imela glavo ravno nad škafo, na kar jo je mož trikrat udaril s sekuro po glavi. Ker je še kazala življenje v sebi, zamahnil je tudi še Muršec enkrat po njej. Potem sta jo preoblekla, zavila v konjski koc ter jo na drogu privezano nesla k Muršecovi hiši. Tam sta izpila steklenico žganja ter se posvetovala, kaj storita z umorjeno. Muršec je predlagal, naj jo neseta v kozolec ter istega zažgeta, da truplo zgori. Ta nasvet se Šeguli ni zdel dosti varen, zato sta se zedinila, da peljeta truplo na samokolnici na žel. progo, da se bo mislilo, da se je sama vrgla pod vlak. Čakala sta v turšici, da se je zaslišal signal za vlak, nakar je Muršec sam vlekkel truplo po nasipu do proge, ker Šegula ni hotel več sodelovati. Tako Šegulova izpoved. Muršec pa, ki je tudi obdolžen, da je tudi že leta 1899. hotel umoriti nekega Hrvata ter mu zadal pijanemu v gozdu 18 ran z nožem, trdovratno taji, češ, da si je Šegula vse izmislil. Sledovi iz turšične njive na žel. tir so pričali, da je Muršec vlekkel truplo po nasipu. Kri sta izlila v Pesnico ter tudi škafo razbila in pometala v vodo. Muršec je med obravnavo prosil predsednika, da si sme na mizi ležečo lobanjo ubite Šegule ogledati. Vzame jo v roke ter poljubi v znak, češ, da v resnici ni kriv njene smrti. Porotniki so oba spoznali krivim zavratnega umora ter ju obsodili na vislice.

Sotrudnik „Štajerca“ pesnikom in tolovaj, Muršec, je bil zares hudobni duh zapeljanega Šegule. Ta človek, strašni tip štajercijancev je edin vzrok, da se je zgodil krvavi zločin. On je Šeguli opetovano prigovarjal, naj ubije ženo. Nekoč mu je svetoval, naj kupi kakšnega divjega konja, se naj z ženo kam edpelje, jo medpotoma ubije, vrže na tla ter napravi, kakor da je povožena. Drugič mu je svetoval, naj kupi dinamičnih patron ter jih vrže v sobo k soprog. Sploh mu je vedno zabičeval, naj kratkomalo umori „hudiča“! Usodni njegov nasvet pa je Šegula izpeljal, kar je oba pripeljalo pod vislice. — Tu imamo zopet grozen vzgled, kako pohujšuje in moralno ubija „Štajerc“ naše ljudstvo. Zadnja leta se množe slučaj, ki pretresajo človeška srca, kar vse je peklenški sad nemčurskega lista. Slovenski kmetje, to so vaši laži-prijatelji, ti spodnještajerski nemčurji! O njih smete reči, da so reš antikristi, ki jih je peklo poslalo na svet v vašo pogubo. To je dar

nemškega naroda! „Štajerc“ smeši slovensko narodnost, vam krade spoštovanje do maternega jezika, vzgaja neznačajne, katerim ni več ničesar svetega. Ljudje brez značaja pa postanejo odpadniki, podli lizuni in nazadnje razbojniki. To naj bo vsem svarilen vzgled!

— **Zadnja pesem „Štajerčevega“ sotrudnika morilca A. Muršeca.** Na drugem mestu poročamo o smrtni obsodbi A. Muršeca, nemškutarja, ki je služil ptujskim Nemcem v boju zoper Slovence z nesramnimi pesnimi zoper slovenske voditelje, katere je list ptujskih nemčurjev „Štajerc“ razširjal med ljudstvom. Smrtna obsodba morilca A. Muršeca je pravzaprav tudi smrtna sodba za „Štajerca“ in njegove privržence, kajti vsakdo zdaj lahko ve, kako ničvreden je časopis, kateri se naslanja na sotrudništvo ljudi, ki so žganjarji in morilci. Da se pa izprevidi še bolj, kak hinavec je bil „Štajerčev“ dopisnik Muršec po vzgledu ostalih „Štajerčevcev“, objavimo pesem, katera nam je slučajno v roke prišla, in katero je Muršec v ječi zložil nekaj dni prej, nego so ga porotniki poleg zapeljanega morilca Šegula na smrt obsodili. S to pesmijo se je Muršec še zadnjikrat hotel kazati nedolžnega svetnika in vso krivdo stresti na Šegula, katerega je k umoru lastne žene pregovoril. Objavljamo to pesem, da slovensko občinstvo vidi, kakšni hinavci in strahopetni obrekovalci so „Štajerčevi“ sotrudniki, ki najprej lažejo, prigovarjajo k hudodelstvu in ostudnemu življenju, k odpadništvu od naroda itd., ko se jih pa zasači, hočejo biti nedolžni kakor ovce. Tu sledi pesem:

Ljubi človek, le premisli,
Da boš enkrat mogel umreti;
Pred popravi svojo dušo
Da bo ti sveti raj odpret.

Glej, kak' moč te že zapuša
In telo te že slabi,
In tvoja boga duša
Gor u nebo prit' želi.

Ti (Šegula) želiš, da naj umerjem
Po nedolžnih v ječi tu,
Meni bode Jezus usmiljen
Kaj pa vendar s teboj bo!

Krvnik z Dunaja bo prišel
In prijel te bo za vrat
Te bo tvoja vboga duša
Mogla slovo jemati.

Če sodnike tukaj noriš,
Jezusa noril ne boš,
Če se tukaj ne pokoriš,
Té na večno trpel boš.

Štrik za te je že spleteni
Lahko kratek čas živiš
Mogoče še boš pogubljeni,
Če se tu ne spokoriš!

Žena kliče s temne jame:
„Kaj si storil, ljubi mož!
Da ti več ni bilo za-me,
Zdaj pokoro delal boš!“

Tako je torej dobri „Štajerčevski“ prijatelj Muršec svojo žrtev morilca Šegula s pesniškimi besedami na vešala in na „krvnika iz Dunaja“ pripravljaj, akoravno je dobro vedel, da je bil on v prvi vrsti kriv umora, kakor so tudi porotniki spoznali. Takšni hinavci so vsi pristaši „Štajerca“. Varujte se jih!

— **Političen shod** se je vršil v nedeljo pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Poročal je deželni poslanec g. Roškár o delovanju slovenskih poslancev v deželnem zboru. Bičal je Nemce, ki so metali našim poslancem polena pod noge, da niso dosegli vsega, kar so zahtevali. Med poslušalci je zavladalo velikansko ogorčenje nad krivico od nemške strani. Vsi so odobraval slovensko obstrukcijo, zahtevala se je ločitev Sp. Štajerske od Gradca. Državni poslanci se pozivljejo, da nastopajo najodločneje proti Körberju!

— **Pri Sv. Trojici v Slov. goricah** je vgriznil stekel pes dne 16. t. m. 10 letno Genovefo Polančič in gostačko M. Lončarič. K tej se je pritepel pes in ker je bil videti lačen, mu je dala mleka. Pes pa jo je vgriznil v roko, nato zbežal ter kmalu poginil. Obe osebi so peljali v bolnišnico na Dunaj.

— **Zgodovinsko društvo za Slov. Štajersko** priredi v spomin dvestoletnice, kar so štajerski Slovenci pregnali ogrske vstaje. Kruce, javno predavanje v Ljutomeru, dne 27. novembra t. l. v veliki dvorani g. J. Kukovca. Vspored:

1. Politično razmerje med avstrijskimi in ogrskimi deželami ob času Kruccev. Predava društveni tajnik, prof. Fr. Kovačič. 2. Kruci na Slov. Štajerskem. Predava g. J. Kociper. Sodelujeta tudi ljutomersko pevsko in tamburaško društvo. Začetek točno ob pol 4. uri. Vstop je prost.

— **Südmark in njeni judeži.** V Ptujju je imela te dni „Südmarka“ shod, na kojem se je pela glorijska spodnještajerskim judežem. Tem izrodom je posodila 40.000 kron, razen tega dala za brežiški „Nemški dom“ 20.000 kron. V prvi vrsti so bili pohvaljeni Ptujčani, ker je tega treba, predno ni prepozno. Že se je razkošatilo rdeče deblo, in spodnještajerski nemčurji imajo strah, da jih ne zadene prehitro judeževo plačilo. Rešiti se hočejo farizeji in s okrvavljenim denarjem maše usta usodi, ki pa jih kljub temu doleti prej ali slej.

— **Ogenj** je uničil dne 20. t. m. gospodarsko poslopje posestnika Jarca v Iljašovcih. Zažgala je triletna deklica, ki si je v skednju zakurila.

— **Nagle smrti umrla** je dne 21. t. m. posestnica Alojzija Vrbnjak pod Murskim vrhom. Šla je zvečer zdrava spat, zjutraj pa so jo našli mrtvo pod odejo.

— **S zdravilom se zastrupila.** Helena Amon iz Zagorja si je šla v Podčetrtek po zdravila za vrat. Mesto da bi rabila zdravilo kot mazilo, ga je med potom pila. Zastrupila si je kri, padla kmalu v nezavest in umrla. Deklica je imela šele komaj 19 let.

— **S Huma pri Ormožu.** Že pred 19timi leti bi se moralo dvigati na Humu poslopje dvo-razredne ljudske šole v obliki, kakršni se dviga danes. Toda žal, ko so se takrat možje potegovali, naj se postavi trirazrednica, so se nezavedneži upirali na vse mogoče kripilje češ, je preveč stroškov! A niso mislili, da bo pozneje še več stroškov, ko ne bo ničesar pri rokah. 10 let je že borba za razširjanje naše šole, a bila je brez-uspešna, dokler se ni začela z vso ljutostjo. Zmagala je mala peščica naprednjakov. — mož trdne volje, krepkega značaja, — izmed katerih naj posebno omenim g. nadučitelja A. Porekar-ja, g. kraj. šol. načelnika M. Ivanuša in g. kraj. šol. ogleda M. Žibrata. Tem gre največja **zasluga**, da se dviga sedaj na Humu res lepo poslopje, tem gre zaslugi, da se otvori 1. decembra t. l. tretji razred. Niso se strašili pretenj, kletvic, ne ogromnega dela z mnogimi sitnostimi, ampak delovali so in delujejo s požrtvovalno vstrajnostjo šolstvu v korist, v korist narodu! Vsa čast takim možem!

— **Tagespoštine oslarije.** Vsako največjo bedastočo in oslarijo, katera se glasi za Japonce ugodno, prinaša ta podel graški list, da bi pre-motil svoje tapaste čitatelje, da bi bili prepričani o velikanski japonski sili in moči. — V številki od 17. t. m. prinaša iz Londona poročilo, da bode nova mobilizacija, ki se zdaj vrši na Japonskem, prav v kratkem dala vojaški oblasti en milijon mož. Kaj tako oslovskega poročati, more samo nemški graški list svojim idijotom. Japonska je celo leto vojske, ko je klicala pod orožje vse vojake in rezerve, ter mlade može in stare dede dala pod puško, spravila še ne pol milijona vo-jakov skupaj. Zdaj pa bodo Japonci kar tako iz zemlje izbrcali še en milijon vojakov. S čim pa bodo te nove „vojake“ obročili? Za zdaj so že morali dati novopoklicanim pod orožje stare puške. Ta milijon, ki bi ga morali sklicati iz šolskih otrok in iz 60—70letnih starcev, pa bodo menda oborožili z bambusovimi palicami, če še bodo take imeli. — Sovraštvo do Rusov je vzelo raznim nemškim časnikarjem zadnjo trohico razuma.

— **Občinske volitve v Gradcu.** V drugem razredu, ki je volil v torek, so bili izvoljeni vsi uradniški kandidatje, ki jih je predlagal nemški volilni odsek.

Dopisi.

Iz Braslovč. Znano je dovolj, da je mnogo otrok oddaljenih od šole po 1 uro hoda in še več. V šoli presede otroci povprečno po 5 ur na dan in po končanem pouku jih čaka zopet dolga pot proti domu, ki so ga zapustili pred 6 ali 7 urami. In kaj zanjijejo otroci med tem dolgim časom? Marsikateri pač nič drugega kot košček črnega kruha, mnogokrat pa celo nič.

Taka neprimerna hrana vpliva pogubonosno ne le na telesni, ampak tudi na duševni razvoj naše mladine. Da se temu okom pride in da dobe otroci opoldne skledico tople juhe, se je ustanovila v Braslovčah pred nekaj leti šolarska kuhinja, ki prav blagodejno vpliva ne le na boljšo hranitev otrok, ampak tudi zdatno pospešuje šolsko obiskovanje.

Iz poročila, ki se predložilo okrajnemu šolskemu svetu, je povzeti: „Z zadovoljnostjo in veseljem se je opazovalo in se mora omeniti, da je ljudstvo za to velevažno napravo jako navdušeno in daruje v ta namen vsako leto vedno več v živilih in denarjih. Pretečenega leta se je nabralo po razposlani nabiralni poli v denarjih 162 K; vrednost raznih pridelkov, kakor krompir, repa, zelje, fižol, pšenica, moka, kaša, slanina itd. je znašala 189 K 32 h. Skupaj se je nabralo torej 351 K 32 h. S kuhinjo se je pričelo s 1. dnem decembra 1903 in se je nehalo s 15. dnem marca 1904. V 71. šolskih dneh se je izdalo 8202 porcij, tedaj povprečno na dan 116 porcij. Eno kosilce stane 4 h.

Šolsko kuhinjo so obiskovali 1. vsi revni otroci, 2. oni otroci, kateri vsled oddaljenosti od doma niso mogli opoldne domov, če so starši teh kaj v denarjih ali v živilih prispevali.“

V imenu šolske mladine izreka podpisani kr. šol. svet in učiteljstvo braslovške šole vsem blagim dobrotnikom in pospešiteljem te prekorsitne naprave najprisrčnejšo zahvalo s prošnjo, da blagovolijo tudi letos vsak po svoji moči prispevati v ta namen prostovoljne doneske, bodisi v denarjih ali v živilih in iste izročiti šolskemu vodstvu. S kuhinjo se bode pričelo s dnem 1. decembra t. l.

Braslovče, dne 15. novembra 1904.

Za krajni šolski svet:
Jožef Omladič,
načelnik.

Za učiteljstvo:
Fr. Lorber,
nadučitelj.

Ponikva ob juž. železnici. Vobče je naša občina na glasu kot izključno slovenska. V istini pa je tudi, izvzemši par priseljenih oseb, skoz in skoz slovenske narodnosti in se iste po večini tudi zaveda. To je svetla stran naše občine. Krivo pa sodi, kdor misli, da se vsaj tukaj ne nahaja kleta nemškutarska klika, da vsaj mi nimamo te senčne strani.

Prvo, kar kazi Ponikvi narodni ugled, je razkol in nesloga vodilnih narodnih faktorjev. To zlo je že bilo enkrat ožigosano v tem listu. Glavno pa, kar kazi Ponikvi njeno narodno lice, je nemškutarija. Ne bode odveč, ako malo pogledamo v nemškutarsko gnezdo in isto potipljemo za vse-nemško žilo.

Prvega, Arrgottleb'nesenc, moramo tukaj pred vsem ožigosati. To je boleški furežjek in klobasar, ki ponosno povdarja, da so ga Nemci, ozir. celjska „šparkasa“, rešili gospodarskega poloma. Mož vsled tega ne more po svojih furežkih izletih dovolj prehvaliti dobrotljivosti omenjenega zavoda. — Imamo pa še več ljudi take vrste ali vsaj pol-nemškutarjev, izmed katerih moramo še neko vrtovsko metlo omeniti. Dotičnež je namreč nametel od vseh vetrov skupaj razne politične otrobe, da sedaj nadleguje po gostilnah mirne goste z istimi in proizvaja svoj zategli: ba-a-sta. Če bi pa fant imel le trohico soli v glavi, sprevidel bi, kako daleč jo večasi s svojimi otrobi zavozji.

Nemškutari pa se tudi v občinskem uradu samem, in to posebno od strani občinskega redarja in že prej omenjenega boleškega furežjeka. Ta dva si gotovo domišljata, da sta merodajna faktorja celi občini s svojo „deuč-špraho“, ki jima gre nekako tako, kot bi kdo orehe tolkel. So pa še tukaj nekateri narodnjaki, ako je sploh umesten ta izraz za nje, ki v kritičnih časih radi pisarijo v nemške časopise; zlasti jim je postal za nekaj „laibjournal“ nek graški časopis. No, pa zavedni Ponkovljani bodo takim „narodnjakom“ že pokazali, da se ne strinjajo z njimi.

Druge slovenske novice.

— Trst — gnezdo avstrijskih izdajic. Dunajska „Reichswehr“ piše: „Nekaj tednov uraduje že novi namestnik princ Hohenlohe v Trstu. On misli, da mora nastopiti z milostjo in s pri-

znanjem. Irredenta pa je ostala taista. Zadnje nedeljo so tržaški irredentisti demonstrirali na Velikem trgu pevajoči revolucionarno Garibaldijevo himno. Zraven so še vpili: „Morte per l'Imperatore, morte a Francesco Giuseppe!“ Na stotine prič je konstatiralo, da se je vpilo — kar se je v zadnji državnozbornski seji v neki interpelaciji dokazalo — na tržaškem trgu, v sredini mesta, pred neposredno bližino vladne palače tudi „Eviva Luccheni!“ Torej živio zavratnemu morilcu blage cesarice Elizabete! Iz tega lahko sklepamo, da so se tržaški irredentisti že zvezali z anarhističnimi elementi, da dajo svojim izbruhom večjo moč.“

— Strašna nesreča se je zgodila v ponedeljek ob pol 10. uri zvečer na Jesenicah v železniškem predoru skozi Karavanke. Eksplozirali so plini (Schlagwetter). 11 delavcev so izvlekli ubitih, mnogo delavcev je nevarno ranjenih, nekaj jih še pogrešajo, rovi so se podrli. Od ranjenih jih gotovo več umrje, a tisti, ki okrevajo, ostanejo svoj živ dan pohabljeni. Nesreča se je zgodila v južnem rovu v globočini 2940 metrov. V rovu se je slišal grozovit pok, zemlja se je začela tresti, cele plasti zemlje in kamenja so se utrgale in padle v rov, tramovje je pokalo in vmes se čulo kričanje delavcev. Mrtveci so bili grozovito spačeni, obraz jim je črn kakor oglje, oči izbuljene, telo opečeno, pokrito z blatom in strjeno krvjo. Nekaterim je potegnilo kožo raz telo. Ljudstvo je vse prestrašeno, a v tunelu delajo kar naprej, kakor da se nič ni zgodilo. Kdo je zakrivil to nesrečo, bo pokazala preiskava.

— Vas pogorela. V nedeljo, dne 20. t. m. je pogorela vas Silnitabor na Notranjskem. Pravijo, da je zlobna roka zanetila ogenj med mašo. Pogorelo je 7 hiš z vsemi gospodarskimi poslopji in pridelki. Škode je nad 20.000 K, prebivalci so zavarovani le za male svote.

Politični pregled.

— Državni zbor. Seja 22. t. m. Zbornica je nadaljevala debato o vladni izjavi. Poslanec Romanczuk (Malorus) je v svojem govoru povdarjal potrebo ustanovitve maloruskega vseučilišča. — Nančni minister Hartel je v svojem govoru izjavil, da se hoče braniti pred napadi, ki zadevajo njegovo področje ter je naglašal, da prevzame odgovornost za vse korake, ki jih je storila vlada. Minister je na to pojasnil vprašanje o ustanovitvi italijanske pravne fakultete. Glede slovanskih vsoprednic na šlezjskih učiteljskih je rekel, da so bile iste potrebne radi izobrazbe čeških in poljskih učiteljskih kandidatov. Ko je ministrski predsednik dr. Körber odgovoril na napade dr. Erlerja, je bila seja zaključena. Seja 23. t. m. Vsi govorniki, razen posl. Biankinija, ki je govoril o aferi dalmatinskega namestnika, bar. Handla, so se bavili z vprašanjem šlezjskih slovanskih paralel na učiteljskih. Izmed Čehov ni govoril noben poslanec, niti šlezjski zastopnik, Hruba, ker se še niso zedinili glede svoje parlamentarne taktike. Posl. Kaiser je pravil, kako silno so Nemci ogorčeni, zahteval nemški državni jezik ter razkladal, da so Poljaki v Nemčiji dali denar za poljske šolske namene v Šleziji. Odgovarjal mu je Poljak, Petelenc, ter zavračal njegova očitanja. Posl. Biankini je napadal avstrijsko vlado, ker tako zanemarija svojo provinco Dalmacijo. Glede bar. Handla je nastopil jako ostro: „Dr. Körber nam je dal moža, ki ne pozna narodnih šeg in navad in zna le slabo deželni jezik, a brez znanja ljudskega jezika se ne more vladati niti pri Hererih. Handel se je začel učiti hrvatskega jezika, a ni prišel dalje kakor do začetnih pojmov, zato pa je začel blazniti za germanizmom.“ Povedal je tudi, da je Handel nastopal javno preoblečen kot kitajski mandarin z dolgo kito. Končal je s zahtevo po enakopravnosti in strogi pravičnosti.

Seja 24. t. m. Nadaljuje se razprava o vladni izjavi. Wolf besno napada Körberja. Za njim govori ministrski predsednik, jako ugodno za Nemce. Koncem seje so bili veliki škandali, ker sta dva poslanca imenom svojih strank podala udanostno izjavo habsburški hiši. Prihodnja seja je v torek.

— Rusko. Dne 22. t. m. se je sklicalo zemstvo (nekak deželni zbor). Temu zasedanju se je že zdavno pripisovala dalekosežna pomembnost. Zasedanje se vrši na ukaz vlade pri zaprtih vratih. Vendar se je zvedelo, da je 75 zastopnikov raznih pokrajin sklenilo v tajni seji, naj se zahteva za Rusijo ustava. Ta vest je hudo razburila tiste vladne kroge, ki so proti reformam.

— Mirovno pogodbo med Nemčijo in Zjedinenimi državami sta podpisala ameriški državni tajnik Hey in nemški poslanik v Washingtonu.

Rusko-japonska vojna.

Izpred Port Arturja. „Lokalanzeiger“ se poroča iz Šanghaja: Kakor se zatrjuje, se nahaja v portarturškem pristanišču še pet ruskih oklopic, dve oklopni križarki, tri topničarke in 11 torpedovk. Vse te ladje so še popolnoma sposobne za boj. Križarka „Bajan“ in ena izmed torpedovk sta usidrani izven pristanišča, kjer sta popolnoma varni pred japonskimi granatami.

Posadka v Port Arturju zre z zaupanjem v bodočnost. Vsi nebojevniki, tudi Kitajci, se udeležujejo obrambe. Nekatera poročila zatrjujejo, da šteje posadka nad 4000 mož, drugi viri pa zopet naglašajo, da ima general Steselj še okoli 28.000 mož v trdnjavi. Trdnjava se še lahko drži najmanj do konca meseca januarja.

General Kuroki. Iz Londona se poroča: Vkljub oporekanju se v Mukdenu, kakor se brzojavlja, vzdržuje vest, da je general Kuroki umrl na disenteriji. To vest so prinesli Kitajci, ki so dospeli iz japonskega glavnega taborišča. Isto vest priobčuje tudi berlinski „Lokalanzeiger“.

Japonci-divjaki. „Načelnik rdečega križa“ v Port Arturju, general Balašov, je pisal poročevalcu Reuterjevega urada v Čifu pismo, v katerem se bridko pritožuje, da se Japonci ne ravnaajo po načelih, določenih v ženevski konvenciji in na konferenci v Hagu in so Ruse prisilili, da so morali tri natanko kot hospitalne ladje označene parnike, na katerih so se nahajali ranjenci, prepustiti usodi. Japonci, ki so se posluževali zrakoplovov, so z granati obstreljevali baš dotično mesto v pristanišču, kjer so bile usidrane hospitalske ladje. Rusi so morali vse ranjence spraviti z ladij, katere so Japonci neprestano razstreljevali, da so jih kasneje tudi potopili. Tudi preje so že Japonci najraje bombardirali one dele mesta, kjer so vedeli, da se nahajajo bolnice.

Iz Mukdena se poroča: Obe armadi dobivate dan na dan nove voje na pomoč. Pozicije obeh nasprotnikov so tako silne, da se nobena stranka ne upa napasti druge. Obe armadi se trudita, da bi druga drugo obšli in tako omogočili frontalni napad.

London, 24. novembra. Iz Mukdena se poroča: Na bojišče je že dospel ves 18. armadni kor. Čim si nekoliko odpočije, bo Kuropatkin skušal obiti japonsko vzhodno krilo in Japonce prisiliti, da sprejmo bitko. Zatrjuje se, da ima Kuropatkin sedaj 350.000 mož s 1200 topovi, dočim imajo Japonci samo okoli 300.000 mož in 1000 topov.

Tokijo, 24. novembra. Iz japonskega tabora pred Port Arturjem se javlja, da so japonske granate v torek opoldne zažgale del mesta pri arzenalu. Požar je razsajal do večera. Japonska vojna uprava je baje odposlala pet podmorskih čolnov pred Port Artur.

Razne stvari.

— Port Artur je padel, pa ne sedaj, ampak pred 10imi leti. Ravno v torek je bila desetletnica, kar so ga vzeli Japonci Kitajcem. Tudi letos so mislili, da bo tako, pa slovanski Rus jim je pokazal nadčloveško moč in silo.

— 50.000 premogarjev mora počivati. Iz brzovajk, katere so došle iz raznih premogarskih krajev države Illinois v Ameriki, je razvidno, da so v 200 do 300 rovih prenehali z delom, ker so strojevodje vzpenjač prenehali z delom. Število štajkujočih strojevodij znaša le 800, toda njim na ljubo mora počivati tudi 50.000 premogarjev. Strojevodje štrajkajo, ker so jim naznanili 5% znižanje plače.

— Koliko stane moderna bitka. Kaj je stala bitka pri Liaojangu? To vprašanje je izvedenec izračunil v nekem angleškem časopisu na sledeči način: Bitke se je udeležilo 125.000 Rusov in 150.000 Japoncev. Ako se od tega števila odšteje rezerve ter se računa z dejstvom, da se niso mogli vsi vojaki naenkrat bojevati, tedaj se lahko vzame, da se je približno 60.000 Rusov in 80.000 Japoncev bojevalo 60 ur. Vsak vojak je porabil 1200 patron, torej skupno 160 milijonov, kar je vredno 8 milijonov kron. Tristo topov, ki so bili v bitki, je izstrelalo kakih 4 in pol milijona granat, ki stanejo povprečno 8 kron, torej skupno 36 milijonov kron. V tej svoti niso seveda uračunjeni stroški za popravo pušk in topov po dveh ali treh bitkah, kakor je bila ona pri Liaojangu, je taka poprava neobhodno potrebna. Vsak japonski poljski top stane približno 8000 K. Veliki topovi, ki branijo Port Artur, stanejo do 800.000 K in vsak strel stane 100 K. Dosedaj je izdala japonska vlada za vojni material 240 milijonov kron; Rusi so potrebovali dvakrat toliko, tako da je porabljeno iz raznih evropskih in azijskih arzenalov za 720 milijonov kron vojnega materiala.

Loterijske številke.

Gradec, dne 19. novembra 1904: 44, 54, 50, 21, 78.
Dunaj, " " " " 27, 80, 41, 25, 14

Razglas.

(505) 2-1 Vinska licitacija. A. V. 277/4
15

V zapuščini gospoda Franca Hočevarja, bivšega realitetnega posestnika in vinskega veletrgovca v Mariboru se bo nadaljevala od sodišča dovoljena prostovoljna dražba vinskih pridelkov

dne 6. decembra 1904, dopoldne, ob 10. uri

v kleti Reiser-jeve hiše, Reiserjeva cesta, št. 1. v Mariboru.

Razprodajo se naslednja stara vina:

slovenjgoriško, cenjeno na	40 vin. liter
rošpah, " " "	36-40 " "
zavrčan, " " "	50 " "
vilkomberško, " " "	48 " "
rdeča vina, " " "	36 " " in
ljutomerčan, od " " "	48 " naprej.

Vsaka vrsta teh vin se nahaja v sodih od 50 do 300 litrov, in se prodajo sodi z vinom vred. toda vsako posebej in najcenejše.

Četrta del kupne cene je plačati pri licitaciji, ostalo pa tedaj, kadar se odpelje vino, kar pa se mora zgoditi tekom 14 dni po licitaciji.

C. kr. okr. sodišče v Mariboru.

Oddelek V, dne 1. novembra 1904.

(513) Kdor hoče imeti dobro obutev, da bo imel suhe noge, naj se obrne na od leta 1873 obstoječo obrt

Štefan Strašek

čevljarški mojster v Celju.

Največja spodnještajerska zaloga čevljev in drugih potrebščin. Dovoljuje tudi plačila v obrokih.

Mavcev prah

(Gypsmehl)

izkopan, izboren za pripravljanje komposta in gnojitev detelje. — Oddati ga ima 1 do 2 vagona

tvornica majolik, L. R. Schütz, pošta Petrovče.

POZOR!

Za prihodnjo zimo in božične praznike

priporočam vsakovrstno manufakturno blago za obleke, moške in ženske, velike in male po jako nizkih cenah. Dalje: moko kakor v celjskih mlinih, južno sadje in vsakovrstno špecerijsko blago, kakor sladkor, kavo, riž, olje, slanino, rdečo in stoknato sol, čaj, rum, domačo slivovko, (510) 3-1 špirt itd.

Kupite samo enkrat na poskus. — Mera in vaga pravična, cena nizka. Spoštovanjem

HENRIK PRIMUS, trgovec z mešanim blagom prej „TIROLEC“

Arclin pri Vojniku.

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri brizgalnicah najnovejšega zistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvo-mlazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497)

podružnica R. A. Smekal.

Šunka

s kožo 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prešičevi jeziki 1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave boljše 1 gld., iz šunke 1 gld. 20 kr. Ogrske la salame 1 gld. 70 kr., salame à la ogrske trde 1 gld. 50 kr. kila. Velike klobase po 20 kr. — Brinovec in slivovka pristna liter 1 gld. 20 kr. — Pošiljam le dobro blago od 5 kil naprej proti povzetju.

JANKO EV. SIRC v Kranju.

(436) 12-6

Mlin

dobro ohranjen, pol ure od živahnega trga v dobrem stanu, vode za celo leto na obilo, je radi rodbinskih razmer na prodaj. — Več se izve pri Karolu Cimperšku, trgovcu v Laškem trgu, (507) 3-1 Štajersko.

Na debelo!

Na drobno!

- Trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem -

DRAGOTIN HRIBARJA

Rotovška ulica št. 2 • CELJE • Rotovška ulica št. 2

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega kancelijskega, konceptnega, pismenega, dokumentnega, ministrskega, ovijalnega, svilenega in barvanega papirja.

Lastna založba vseh tiskovin za urade, šolskih zvezkov in risank.

Dopisnice za godove s cvetličami in druge umetne razglednice.

Postrežba točna!

Zaloga črnih, radirk, peres, peresnikov, tablic, kamenčkov, zavitkov, molitvenikov, žice, škatlic za peresnike in trgovskih knjig.

Papirnate vreče v vseh velikostih po originalnih cenah.

Cenike tiskovin in pisarniških potrebščin pošiljam na zahtevo brezplačno. — Preprodajalci imajo posebne cene.

Cene nizke!

(476) 10-4

Med. univ. dr. Rihard Karba

bivši sekundarij ljubljanske bolnice in dosedaj zdravnik v Šoštanju naznanja, da se je naselil kot praktični zdravnik

na Vranskem

in da ordinira v hiši, kjer je dosedaj ordiniral dr. F. Kunej.

(511) 3-1

(502) 2-2

Naznanilo

o otvoritvi trgovine in zaloge usnjarskih izdelkov

MAKS STÖSSL

Graška cesta 23 CELJE Graška cesta 23

Čast mi je uljudno objaviti, da sem odprl tukaj trgovino z usnjem. Imam v zalogi veliko domačega in inozemskega usnja, kakor tudi vsakovrstnih potrebščin za čevljarje. Potrudil se bom postreči cenjenim odjemalcem strogo solidno in najcenejše, da si pridobim njihovo zaupanje. — Proseč za prav številni obisk beležim

z odličnim spoštovanjem

Maks Stössl.

Kupujem tudi sirove kože in kožice po najvišjih cenah.

Vabilo na redni občni zbor

Zveze slovenskih posojilnic v Celju

ki se bo vršil

v četrtek, dne 1. decembra 1904 ob 10. uri predp.
v „Narodnem domu“ v Celju.

DNEVNI RED:

1. poročilo odbora;
2. poročilo tajnika oziroma revizorja;
3. poročilo računskih pregledovalcev in odobrenje računa;
4. volitev predsednika, odbora in računskih pregledovalcev;
5. razni nasveti.

V CELJU, dne 17. novembra 1904.

Mihael Vošnjak

t. č. predsednik.

OPOMBA. Pri občnem zboru ima vsak v Zvezi stoječi član le en glas ter sme biti zastopan po pooblaščenec. Eden in isti pooblaščenec ne sme zastopati več kakor pet članov Zveze. Udeležiti občnih zborov se sme vsak član v Zvezi stoječih združenj, društev in pododborov, todale pri posvetovanju, ne pa pri glasovanju.

Naznanilo in priporočilo.

Napeljava vodovodov!

Slavnemu občinstvu, zlasti gg. trgovcem vljudno naznanjam, da odslej izdelujem tudi vsake vrste

tehtnice

(vage)

in jih sprejemam v popravilo. — Potrudi se bom, da zadovoljim vsem zahtevam v polni meri. — Priporočam se v obilno naročbo.

Naprava vodnjakov!

I. REBEK, stavbeni in umetni ključar

(465) Celje, Poljske ulice št. 14. 25-7

Hiša

s trgovino z mešanim blagom, točenje petroleja in žganja blizu postaje Slatine in Podplat je zaradi rodbinskih razmer od 1. januarja 1905 naprodaj. Odda se tudi v najem. Več pove **Alojz Žolgar**, posestnik v Št. Petru na Med. selu, pošta Pristova. 509 3-2

Učenec

se sprejme

v livarno zvonov in kovine

pri tvrdki J. Frisch & E. Szabó.

Glockengiesserei, Gradec

----- Griesplatz 10. -----

Oznanilo.

40.000 I^a požlahtnjenih ameriških trt
Riparia Portalis

in sicer: Šipon (Mosler) Zelenič (Sylvaner) laški Rilček (Welsch Risling) beli Burgundec, in Muskateler, zajamčeno dotične vrste, izbrani najboljše zaraščeni cepiči in zelo močno ukoreninjeno trsje po 20 kron stotino trsov.

21.000 istih vrst trsja II. razreda, vendar poljne kakovosti, po 10 kron stotina.

50.000 klučkov Riparia Portalis po 16 kron tisoč komadov.

Ponuja: Ivan Kočevar posestnik v Središču, (Polstrau.)

Pristnega Ljutomerčana novega in starine ponuja isti.

Zaboji in voznja k železnici se naročilec ne računi. (483) 5-5

Vidmarič kaže kmetom moč „Pakraških kapljic“ in „Slavonske zeli“.

P. Jurišić, lekarnar Pakrac.

Pozor!
Bolnemu zdravje!

Pozor!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjuje krče, bolesti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse

druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti bolezni maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Nsj vsakdo naroči in naslovi: **PETER JURISIĆ, lekarnar v Pakracu št. 209, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzajem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducato) 18 K.

Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstranjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolestitih.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 h; 4 originalne steklenice 5 K 80 h; 6 originalnih steklenic 8 K 20 h.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

PETER JURISIĆ, lekarnar v Pakracu 209, Slavonija.

(501) 20-2

„Slovenski Štajerc“

ki zastopa koristi štajerskih in koroških Slovencev, izhaja na 16 straneh vsakih štirinajst dni v Kranju in stane 2 kroni na leto. — Ta časopis, ki brezobzirno razkrinkava spodnje-štajerske nemčurje, naj ne manjka v nobeni slovenski kmečki hiši na Spodnjem Štajerskem.

Radikalno narodni list

(499) 10-2

Peči, štedilnike

kakor vse zraven spadajoče dele in priprave, raznovrstno kuhinjsko opravo

dobite po najnižjih cenah pri „Merkurju“

trgovina z železnino P. Majdič, Celje.

Slamoreznice

in drugi poljedelski stroji v bogati izberi.

Kotli za kuhanje žganja. Najboljše umetno gnojilo

Tomaževa žlindra in kajnit.

Navodila zastoj.

Navodila zastoj.

Trgovski učenec

z izvrstnimi šolskimi spričevali, iz postene hiše, se sprejme brezplačno za 4 letno učno dobo v večjo ljubljansko trgovino mešanega blaga.

Ponudbe naj se pošlje s priloženim prepisom zadnjega šolskega spričevala na upravištvo „Dobrovine“.

(498) 3—

Zvezna knjigoveznica

v Celju

Schillerjeva ulica št. 3

se priporoča

prečastiti duhovščini, slav. župnijskim in občinskim uradom, posojilnicam, šolskim svetom in p. n. občinstvu za vsa v svojo stroko spadajoča dela kakor vezanje raznih liturgičnih in drugih knjig, zapisnikov, molitvenikov; v izdelovanje fascikljev, map itd. — Sprejemajo se tudi vsakovrstna galanterijska dela.

Ker je opremljena z najnovejšimi in najmodernejšimi stroji, okraski in drugim orodjem, izvršuje vsa dela kar najhitreje, ceno in solidno.

Vse pošiljke in naročila je naslavljati le: „Zvezna knjigoveznica“ v Celju.

Naravni brinovec

enoliterska steklenica X 2-50 (500) 5-3

razpošilja FRANC PUSTOTNIK, žganjekuhar v Blagovici, pošta Lukovica (Kranjsko).

Vožnje karte in tovarni listi v

Ameriko

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v **Novi York** in **Filadelfijo**.

Koncesijovana od visoke c. kr. vlade.

Pojasnila daje **Red Star Linie**, Dunaj IV., Wienergürtel 20 ali pa **Resman Ivan**, glavni zastopnik v Ljubljani, Kolodv. ulica št. 41, druga hiša na levo.

(503) 3-3

Učenec

poštenih starišev s primerno šolsko izobrazbo se sprejme takoj za trgovino mešanega blaga pri **Franju Oset na Vranskem**.

Hotel „Balkan“-Trst

Piazza dela Caserma (Narodni Dom)

(449)

10-7

3 minute od južn. kolodvora in poleg pošte s 60 moderno opremljenimi sobami.

Restavracija — Dunajska kuhinja — Kavarna

— Za goste hotela posebna restavracija v I. nadstropju. —

Dvigalo.

Električna razsvetljava.

Kopališča.

— Shajališče tujcev. —

— Največja in najraznovrstnejša zaloga. —

Prva narodna, najcenejša in največja trgovina z urami, zlatino, srebrnino in optičnimi predmeti v „Narodnem domu“ v Celju

Pozor! — Znižane cene. — Pozor!

RAFAEL SAMIČ, urar

Bogato ilustrovane cenike razpošiljam na zahtevo brezplačno in poštne prosto. Vsa v mojo stroko spadajoča dela, popravila itd. izvršujejo se točno in ceno. Za delo jamčim.

— Postrežba točna in poštena. —

(493) —

Postrežba točna in solidna!

(441) 8 Kdor želi biti postrežen z dobrim blagom po solidnih cenah, naj se obrne na že dolgo obstoječo znano tvrdko

Josip Hočevar

Kolodvorska ul. 5 Celje Kolodvorska ul. 5

katera izdeluje vsakovrstne obleke po najnovejšem kroju.

Velika zaloga tu- in inozemskega blaga.

Bogata izbor narejenih oblek za gospode, dečke in otroke, kakor tudi najfinejših

zimskih sukenj, ulstrov, pelerin in havelokov.

Cene nizke!

Postrežba točna in solidna!

Cene nizke!

Priporoča se p. n. gg. duhovnikom, pisateljem, založnikom in slavnemu občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmodernejšje oblike. — Ker je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z motornim, oziroma električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini in v kratkem času okusno in ceno.

Zvezna tiskarna

Schillerjeve ulice št. 3 CELJE Schillerjeve ulice št. 3

V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne **diplome**. Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, cenike, etikete, bolete, časopise, knjige, brošurice, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, razglednice hranilne in združne knjižice ter sploh vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari.